Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26511
Copyright: Admont, Benediktinerstift

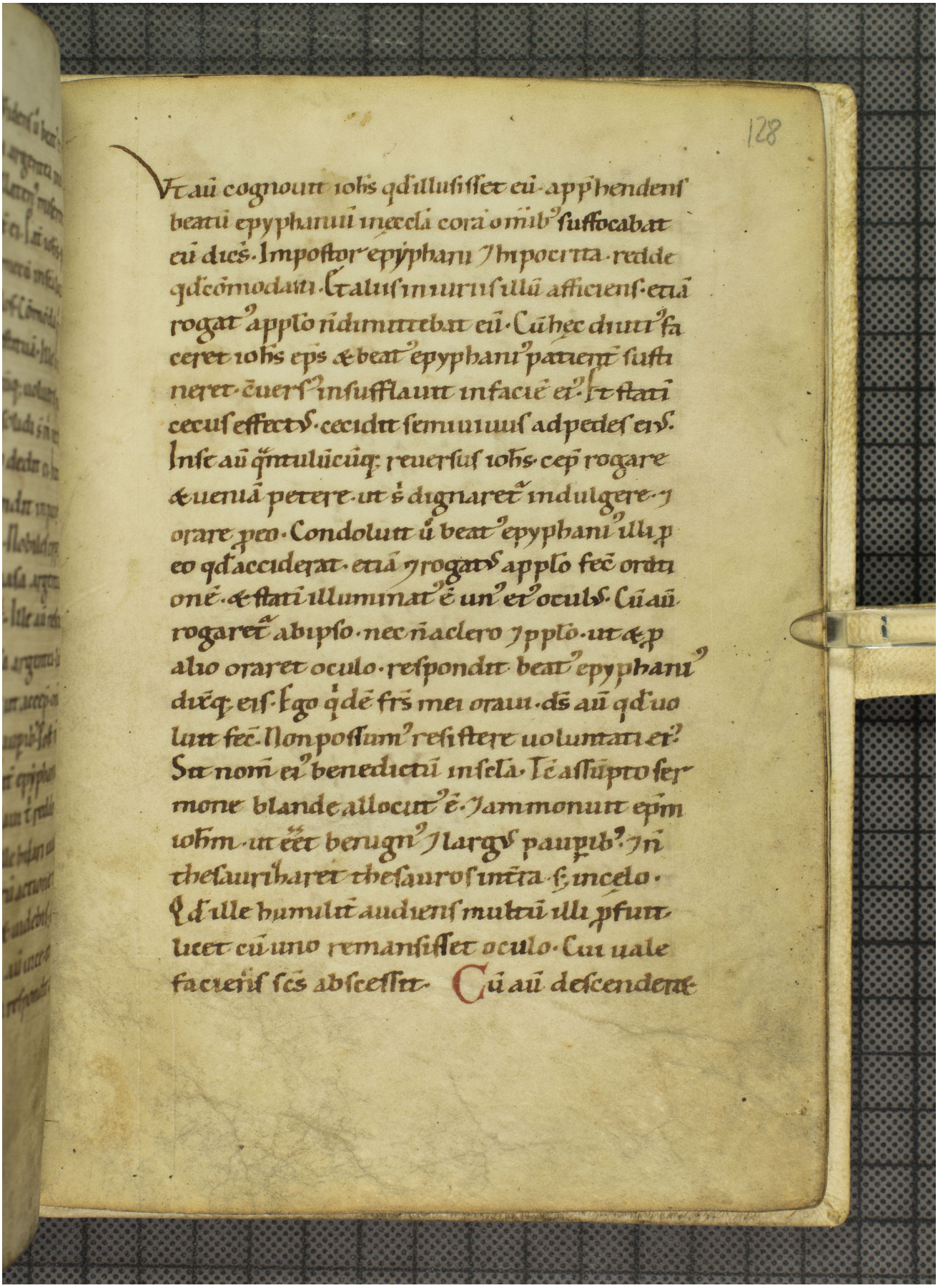

128

Vt aũ cognouit iohs qd illusisset eũ apphendens
beatũ epyphanũ in cecla cora oĩb; suffocabat
eũ dicẽs. Impostor epyphani Ihpocrita. redde
qd cõmodatũ. Cr aluis in uultu illũ afficiens. etiã
rogat; applo ñ dimittebat eũ. Cũ hec diutius fa
ceret iohs eps & beat; epyphanius patienter susti
neret. cuersus insufflauit in facie ei; & statim
cecus effectus. cecidit semiuiuus ad pedes eius.
Inde aũ q̃tulucũq; reuersus iohs cep rogare
& ueniã petere. ut ei dignaret indulgere. &
orare pro eo. Condolui ũ beat; epyphanius illi p
eo qd acciderat. etiã & rogatus applo fec ordi
onẽ. & statim illuminat; ẽ un; et oculus. Cui aũ
rogaret ab ipso. nec ñ a clero & pplo. ut & p
alio oraret oculo. respondit beat; epyphanius
dicẽs eis. Ego qdẽ frs mei oraui. ds aũ qd uo
luit fec. Non possum; resistere uoluntati ei;
Sa nomi ei; benedictũ in cela. Te assũpto ser
mone blande allocuit; ẽ. & ammonuit ep̃m
iohm. ut ẽet benign; & largus pauper; in
thesauriaret thesauros intra cincelo.
Qd ille humilit audiens multũ illi pfuit
licet cũ uno remansisset oculo. Cui uale
faciens scs abscessit. Cũ aũ descendere